

въ еднѣ голѣмѣхъ песочливѣхъ пустыняхъ, гдѣ-то нѣмало водѣхъ. Македоняне-тѣ пѣтували много время, но наипослѣ изгубили силы. Тамѣ единѣхъ войникѣхъ намѣриль малко водѣхъ, коѣхъ-то и поднелъ въ каскѣхъ-тѣхъ си своему царю. Но Александрѣхъ, примѣтивши че войници-тѣхъ не сѣхъ по-малко жедовали, рѣкъль имѣхъ: „като нѣма водѣхъ за васѣхъ то и азѣхъ нещѣхъ да пѣмъ“, и излѣлъ водѣхъ-тѣхъ на землѣхъ-тѣхъ. Тыя речи толко распалили войници-тѣхъ, что-то извыкали: „води ны оше напѣрѣдѣхъ; мы несме жѣдни. Сѣхъ такѣхъвъ царѣхъ, какѣхъ-то си ты, мы сѣхъ не боимѣхъ и отѣхъ смѣрть.“

Тоя походѣхъ не былѣхъ легкѣхъ, зачто-то Македоняне-тѣхъ имали да сѣхъ борятѣхъ въ Персѣхъ не само сѣхъ храбры-тѣхъ планинцы, кои-то были народѣхъ не покоренѣхъ; но и сѣхъ природѣхъ-тѣхъ. Много пѣти имѣхъ сѣхъ случвало да преминуватѣхъ или презѣхъ быстры рѣкъхъ, или презѣхъ тѣврды планины, или да пѣтуватѣхъ презѣхъ широки пустыны. Царѣхъ-тѣхъ всегда прѣдвождалѣхъ войскѣхъ-тѣхъ си, и не боялѣхъ сѣхъ отѣхъ никаквы опасности. За ради това и войска-та му не изгубвала надеждѣхъ. Въ 4. години Александрѣхъ освоилѣхъ всичкѣхъ Персѣхъ, и станалѣхъ нейнѣхъ царѣхъ; вмѣсто Дарѣхъ, кого-то тогава убилѣхъ единѣхъ отѣхъ неговыхъ-тѣхъ Сатрапы.

Александрѣхъ сѣхъ толко допаднала война-та что-то изѣхъ Персѣхъ, отишѣлъ оше по-нататѣхъкъ на вѣстокѣхъ, въ Индѣхъ. Той преминалѣхъ презѣхъ рѣкъхъ Индѣхъ, разбилѣхъ силнѣхъ-тѣхъ войскѣхъ Индѣхъскѣхъ, заробилѣхъ храбраго Индѣхъскаго царя *Пора*, и искалѣхъ да иде оше по на далеко; но тогава войници-тѣхъ му начинали да сѣхъ оплакуватѣхъ, че тоя походѣхъ нема да сѣхъ свѣрши, и казали, че нещѣхътъ вече да сѣхъ бѣжѣхътъ. Александрѣхъ началѣхъ да гы свѣхъ-вѣтува и ободрява; но всеуе; тѣи непреставали отѣхъ роптанѣхъ-то, и нещѣхъли да идѣхътъ напѣрѣдѣхъ. Така сѣхъ свѣршилѣхъ Индѣхъскый-тѣхъ походѣхъ, и Александрѣхъ проводилѣхъ еднѣхъ частѣхъ отѣхъ войскѣхъ-тѣхъ си въ Персѣхъ, а самѣхъ сѣхъ другѣхъ-тѣхъ частѣхъ отишѣлъ въ Вавилонѣхъ по сухо.
